

har derfor ikke kunnet tiltræde den Vending, men sluttet sig til Lovforslaget. — Vendingforslaget Nr. 13 gaar ud paa, at der kan finde Undtagelser fra Afspørringen Sted i særdeles paatrængende Tilfælde og mod behørig Desinfektion. Udvalget mener, at der kan gives Omstændigheder, navnlig Sygdomstilfælde, hvor Reglen ikke vil kunne overholdes i sin fulde Udstrækning, og anser det derfor for rigtig, at det udtrykkelig udtales i Loven, at der kan finde Undtagelser Sted, med Tilføiende af, at Desinfektion da maa anvendes for yderligere Sikkerheds Skyld. — De to næste Vendingforslag ere stillede af Indenrigsministeren. — Til § 8 gaar den første Vending ud paa, at Ordet „skal“ sættes i Stedet for „kan“; Udvalget anser nemlig de nævnte Sygdomme for saa farlige, at det mener det rigtig, at Politimesteren ikke blot har en Bemyndigelse, men ligefrem en Forpligtelse. — I andet Stykke, anden Linie, foreslaar Udvalget at tilføie „og miltblandarted Rosen“, da denne Sygdom foruden at være meget smitsom, saa at dens Udbredelse sikkest kan forhindres ved Nedslagning, tillige muligen kunde forverles med Svinepest, hvorfor Udvalget har troet det rigtigst, at der ved begge disse Sygdomme anvendes den samme Fremgangsmaade med Hensyn til Nedslagning. — Vendingforslaget under Nr. 20 er kun en mindre Vending, nemlig at der skal indskydes Ordene „for egen Regning“, idet Udvalget mener, at det bør være for Eierens egen Regning, naar han benytter sig af den i Paragrafen givne Ret. — Til § 8 femte Stykke sidste Punktum er der foreslaaet en større Vending. Lovudkastet har her haft det Tilfælde for Die, at en Hest eller en Rvægbesætning er sat under offentlig Tilsyn paa Grund af Misstande om Snive eller Dzens ondartede Lungesygge, men uden at der har fundet Nedslagning Sted, fordi man endnu ikke er kommen fuldstændig til Sikkerhed om Sygdommen virkelig eksisterer. I dette Tilfælde giver Lovudkastet Eieren en Udbygt til af Indenrigsministeren at faae Tilladelse til, naar han henvender sig derom til Ministeren, at faae Nedslagning ved offentlig Foranstaltning for derved at komme til Bished, om Sygdommen virkelig er til Stede. Det kan jo nemlig forudsættes, at en længere Tids Tilsyn kan være generende og trykkende for Eieren, ligesom ogsaa Eieren mulig kan have Grund til at nære Tvivl, om Sygdommen virkelig er til Stede. I dette Tilfælde giver Lovudkastet den Bestemmelse, at Eieren skal have Erstatning, hvis det ved Obduktionen viser sig, at Dyret har været angrebet, i Overensstemmelse med de

ovenfor angivne Regler, naar Nedslagning finder Sted ved offentlig Foranstaltning, nemlig $\frac{2}{3}$ af Dyrets Verdi. Men derimod afviger Lovudkastet i dette Tilfælde fra de almindelige Regler, dersom det viser sig, at Dyret ikke har feilet Noget, idet Lovudkastet saa bestemmer, at Eieren ingen Erstatning skal have, medens han faar fuld Erstatning, naar Nedslagningen finder Sted ved offentlig Foranstaltning, og det viser sig, at Dyret ikke har feilet Noget. Udvalget mener, at der ikke i det i Paragrafen sidst nævnte Tilfælde er tilstrækkelig Anledning til at opstille nogen forskjellig Regel. Tværtimod forekommer det Udvalget, at Billighed snarere maa tale for, at Eieren i dette Tilfælde faar den fulde Erstatning, da det jo dog har viist sig, at hans Formodning om, at Dyret ikke har feilet Noget, har været begrundet, ligesom ogsaa denne længere Tids Karantæne kan have medført ikke saa lidt Udgifter for ham. Men Udvalget mener, at en saadan Ret for Eieren til at kunne faae Nedslagning iværksat ved offentlig Foranstaltning dog ikke bør finde Sted, strax efter at Tilsynet er beordret, men først fester nogen Tids Forløb, og man har derfor i det Forslag, der findes under Nr. 21. foreslaaet, at det skal være efter en Frist af 8 Uger. — Jeg har nu omtalt Vendingforslagene under Nr. 21 og under Nr. 23. Vendingforslaget under Nr. 22, hvorefter Ordet „Noget“ skal udgaa, er en Redaktion.

Det næste Vendingforslag angaar Udgifterne i Anledning af Taxationen og Nedslagningen. Disses Fordeling ere i Lovforslaget foreslaaet i Overensstemmelse med den gjældende Lov saaledes, at Halvdelen skal udredes af Statskassen og Halvdelen af Amtsrepartitionsfonden eller Kommunekassen. Et Mindretal foreslaar, at alle disse Udgifter skulle bæres af Statskassen. Flertallet derimod mener, at der ganske viist fra et principmæssigt Standpunkt egentlig ikke lod sig indvende Noget imod at overføre disse Udgifter paa Statskassen, da det her jo ikke gjælder om at afværge en Sygdom for en bestemt Lokalitet, men det er for hele Landets Skyld, at Nedslagningen finder Sted, for at afværge de store Ulykker, der ved disse Sygdommes Smitsomhed kunne komme over hele Landet, og den Standsning i Omfætningen, som kan blive en Følge af disse Sygdomme. Men Udvalgets Flertal har dog ikke villet gaa saa vidt, tilmed da det maa indrømmes, at der kan tale en Del for ved disse Udgifter ogsaa at lade Kommunerne være interesserede for en Del af deres Udredelse. Man har dog troet, at der var Anledning til noget at for